

OSTNÍK

Zpravodaj Klubu kaktusářů v Ostravě, z. s.

Číslo 519.
Ročník 52.
Duben 2023

Pyrrhocactus sp. *sanluisensis*, R 153, průsmyk 2782 m (foto Frýdl)

Z naší činnosti

Dne 6. 3. 2023 proběhla další naše schůzka. Po organizačních informacích, se ujel slova náš člen pan Petr Mokroš, aby nám povykládal pár zajímavostí z jeho cesty po severní Etiopii. Prezentace byla skvělá, perfektně připravena, i když rostlin jsme moc neviděli. Co však bylo nádherné, byla krajina, kterou měli naplánovanou přes nejmenovanou cestovní kancelář. Cestou je doprovázeli průvodci i hlídači se samopaly. Vypravěčské umění se v bývalém učiteli určitě projevilo. Viděli jsme místa, kde se až tak často nejezdí, úchvatné byly snímky z činné sopky i nádherných skalních útvarů. Kromě kvetoucích stromů jsme viděli např. velké lobelie nebo menší aloe apod. Přednáška byla velmi poučná a vynikající nápad na dobrodružnou cestu. Teď se jen poradit a vyrazit. Děkuje přednášejícímu za pěkně strávený večer a budeme se těšit na další zážitky z jeho zajímavých cest.

Začíná kaktusářská sezóna

Meteorologové uvádí, že letos byla druhá nejteplejší zima za poslední roky. Musím však konstatovat, že začátek zimy nebyl zrovna nejteplejší. Ještě před novým rokem teploty klesaly hluboko pod nulu. Zimní počasí začalo 14. 12. 2022, kdy v noci klesla teplota na - 18 °C a přes den bylo - 5 °C. Chladné počasí pokračovalo i v následujících dnech, např. ještě 19. 12. 2022 bylo v noci - 15 °C. Čím více se blížily svátky vánoční, tím bylo tepleji. Další menší teploty pod nulu, přišly až po novém roce, avšak nebyly tak výrazné. Stále se teploty pohybovaly kolem nuly, dokonce ještě v březnu. Jak se říká: březen, za kamna vlezem, duben, ještě tam budem. Kdy vytáhnout kaktusy na letní stanoviště, záleží už jen na každém pěstiteli. Sezóna však už začíná a můžeme se těšit na první květy.

Obrázky našich členů

Všechny dnešní obrázky na barevnou obálku pořídil ve své sbírce p. František Frýdl.

Pyrrhocactus sp. sanluisensis

Nachází se na R 153, průsmyk 2782 m, kde roste společně s *Austrocactus ferrarii*, v mládí jsou si velmi podobné. Rostliny z průsmyku náleží do okruhu *Pyrrhocactus straussianus*, jsou však menší. Často bývají označovány jako sp. Mendoza nebo *sanluisensis*, avšak tento název není platný, může být zaměňován s *Pyrrhocactus sanjuanensis* (Speg.) Backbg.

***Echinocereus pectinatus* var. *ctenoides* (Engelm.) Weniger ex G. R. W. Frank**

Echinocereus pectinatus Engelm. subsp. *ctenoides* (Engelm.) G. R. W. Frank

Rostlina od pana Wolfa, se světlými pektinátními trny a žlutým květem. Často řazena jako synonymum *Echinocereus pectinatus* nebo *dasyacanthus*. Vyhledávaný druh pro žluté květy, pochází z Mexika.

Matucana polzii* Diers, Donald & Zecher - *Kakteen and Sukk. 37(6): 118, 1986.

Odnož z importu od Ing. Markuse. Je to malá odnožující rostlina z Peru, s červeným zygomorfním květem. Odnože jsou pouze 2 - 5 cm v průměru. Ve stáří tvoří obrovský polštář o průměru až 30 - 40 cm se stovkami hlav. Druh popsán podle Franka Polze, německého kaktusáře v Mnichově.

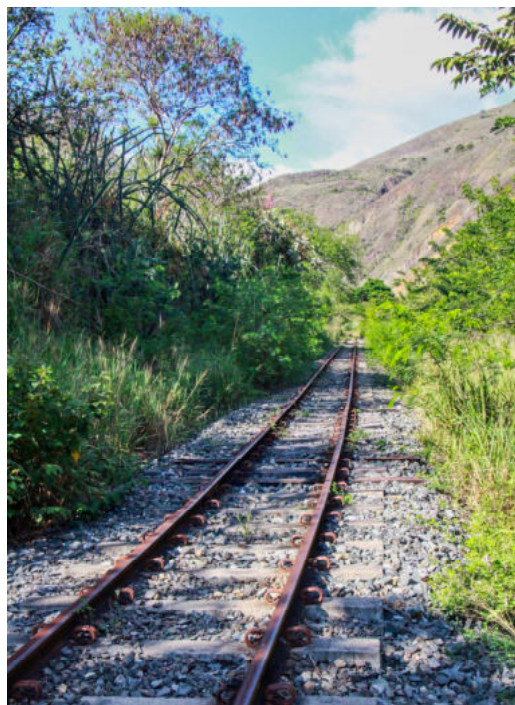
***Sulcorebutia heliosoides* P. Lechner et Draxler**

Endemický bolivijský druh pochází z departamentu Chuquisaca, severně od Sopachuy v blízkosti Tarabuquillo. Byl nalezen Peterem Lechnerem teprve v roce 2007. Populace se vyskytují na horských hřebenech, ve zvětralých křemičitých pískovcích. Stonek jednotlivý, často odnožující. Epidermis zelená. Rostlinka vypěstovaná ze semen LH 1544.

Otázky kolem některých kolumbijských kaktusů

Mnozí s vás, zejména ti, kteří se více zajímají o kaktusářskou literaturu, se již určitě setkali se jménem Joël Lodé. Minimálně pravděpodobně znáte francouzský časopis *CACTUS ADVENTURES International*, jehož je Joël vydavatelem. Mimo to zpracovává velkou monografii *TAXONOMY of the CACTACEAE*. První dva díly již vyšly, třetí a čtvrtý díl Joël zpracovává. Joël se narodil 3. 10. 1952 v Nantes ve Francii. Jeho životopis je opravdu pestrý a vydal by určitě na obsažný článek. Nicméně, koho jeho životní osudy zajímají, může se podívat na Internetu na adresu: https://cactus-aventures.com/body_joellodeENG.html. Opravdu pozoruhodné životní osudy. Mimochodem, jako voják byl očitým svědkem 6 francouzských jaderných pokusů na Mururoa ve Francouzské Polynésii.

Pro zpracovávání 3. dílu výše jmenované monografie, konkrétně části o *Frailea colombiana* mě Joël oslovil s řadou otázek, z nichž ta zásadní byla, zda by nebylo možno opětovně nalézt v přírodě neznámou *Frailea colombiana*. Joël se domnívá, že by bylo možno tento druh nalézt podle stejného schématu, podobně jako byla nalezena *Wigginsia vorwerkiana*. Teorie je jedna věc, skutečnost věc druhá. Semiaridní údolí Dagua – Loboguerrero nedaleko Cali v Kolumbii, kde měla *Frailea colombiana* růst, se nalézá v nadmořské výšce asi 600 m. To je nepochybně asi o 200 výškových metrů více než je většina stanovišť fraileí (mimo stanovišť v Bolívii). Také klimatické poměry v údolí Dagua – Loboguerrero jsou odlišné. S poměry na stanovištích *Wigginsia vorwerkiana* u Corrales nebo Mosquera je údolí Dagua – Loboguerrero rovněž nesrovnatelné. Možná, že někoho ze čtenářů budou zajímat, moje zkušenosti s kolumbijskými kaktusy, tak jak jsem je pozoroval přímo v Kolumbii. Proto jsme se dohodli s redaktorem *Ostníku*, že odpověď Joëlovi zprostředkujeme i pro čtenáře *Ostníku*:

Nepoužívaná železniční trať Dagua - Loboguerrero v údolí, kde byla údajně nalezena *Fr. colombiana*
Wigginsia vorwerkiana u Corrales

Okolí městečka Corrales, kde je několik stanovišť *Wigginsia vorwerkiana*

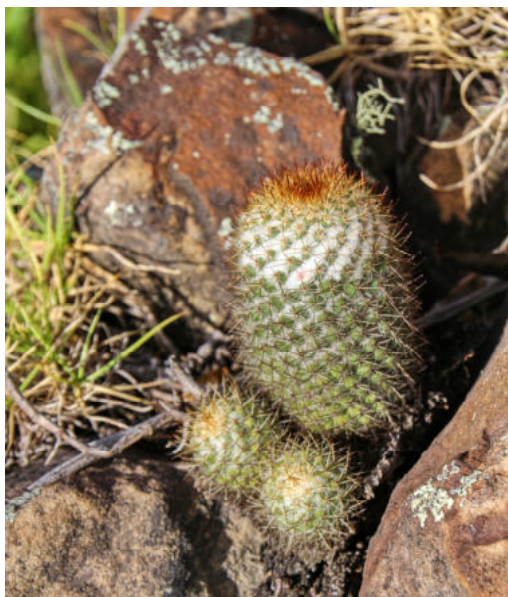
Vesnice Loboguerrero, dnes je už dobře dostupná po čtyřpruhové dálnici z města Buga

Hello Joël, přečetl jsem návrh Tvé knihy o *Frailea colombiana*. Údaje (popis) rostliny jsou podle Ericha Werdermanna (Notizbl. Bot. Gart. Berlin-Dahlem 11: 271, 1931. Nemohu tyto údaje potvrdit, protože tuto rostlinu z přírody neznám. Hledal jsem ji neúspěšně v roce 2017. V českém časopisu Kaktusy 2017, číslo 4, str. jsem popsal výsledky pátrání:

1. Werdermann uvádí typové stanoviště podle paní Dryander, „Colombia, by the railway Buena ventura - Cali, Nera Dagua, 1930“
2. Jediné místo, kde mohla být *F. colombiana* nalezena, je semiaridní oblast (údolí) asi 4 km severně od Dagua až k městečku Loboguerrero. Údolím vede (dnes) nefunkční železnice a silnice č. 19. Mezi nimi teče řeka Dagua (Rio Dagua). Údolí jsem podrobně prozkoumal spolu s Karlem Sladkým z Plzně v roce 2017.
3. Břehy řeky a okolí železniční trati jsou hustě zarostlé vysokou trávou a křovinami. Silnice byla postavena v zářezech a násypech a původní terén je stavebně upraven
4. Místa, kde mohla být *F. colombiana* nalezena dosahují nadmořské výšky 700 - 900 m. Nadmořská výška Dagua je asi 725 m. Kopce v okolí Dagua dosahují výšky přes 1 tis. m. Zde již sukulentní vegetace není.
5. Nejblíže semiaridní oblast s výskytem kaktusů je poušť Tatacoa (Desierto Tatacoa) přímým směrem vzdálená asi 170 km. Od stanoviště Dagua je oddělena (izolována) pohořím Cordilheira Central.
6. Na místě, kde měla být *F. colombiana* nalezena jsem našel také *Melocactus curvispinus* ssp. *loboguerreroi*, o kterém se Werdermann ani p. Dryander vůbec nezmiňují! To je podivné! V terénu to jsou, oproti *F. colombiana*, nepřehlédnutelné rostliny.
7. Podle mě jsou dvě možnosti, proč nebyla *F. colombiana* znovu nalezena:
 - a) Mám pochybnosti, že typové stanoviště bylo paní Dryander dobře označeno (není zmíněn nález zde hodně rozšířeného *Mel. curvispinus* ssp. *loboguerreroi*)
 - b) Stavební úpravy terénu zničily původní stanoviště *F. colombiana*. Následné rozšíření invazní vegetace neumožnilo eventuelně zachovaným rostlinám nebo semenům *F. colombiana* obnovu populace.
8. Navrhnul jsem, aby jméno *Frailea colombiana* bylo uváděno jako „*nomen in ambiguo*“ (jméno v pochybnosti). Překlad článku a kopii článku posílám současně.

Mammillaria columbiana u Corrales (všechny foto k článku Jaroslav Vích)

Mammillaria columbiana u Corrales

Melocactus curvispinus ssp. *loboguerreroi*

Dále je problém u dalších kolumbijských kaktusů třeba uvést: *Wigginsia vorwerkiana* roste v Kolumbii na 2 lokalitách: 1. Mosquera u Bogoty, 2. Corrales u Sogamoso. Obě mají nadmořskou výšku kolem 2500 m. Jsou od sebe vzdálené asi 220 km. O Wigginsíích z Kolumbie jsem napsal speciální číslo časopisu Kaktusy. Bylo přeloženo také do německého jazyka.

Lokalita u Corrales v Kolumbii je zároveň nejsevernější lokalitou rodu *Wigginsia*. Nejjižnější lokalita rodu *Wigginsia* je Sierra Grande, prov. Río Negro, Argentina. Jejich vzdálenost je 5 tis. km! Jak probíhala evoluce tohoto rodu? Od rovníku na jih nebo opačně? Na to zatím neexistuje odpověď.

Moje teorie o kolumbijských kaktusech vychází z nedávných archeologických výzkumů. Východně od And nebyla vždy džungle a musela zde existovat aridní oblast, dlouhá asi 4 tisíc km. Tzn. určitý „most“ (Kolumbie - Peru (Brazílie) - Bolívie - Argentina). K zániku tohoto „mostu“ pravděpodobně přispěla změna klimatických poměrů. *Wigginsia vorwerkiana* (pravděpodobně také *F. colombiana*) by tak mohla být pozůstatkem rozsáhlé a dnes zaniklé suchomilné vegetace. K tomu, že nějaká významná změna proběhla, nasvědčuje rychlý zánik některých indiánských národů. Na zániku indiánských sídel nemuseli mít ani významný podíl španělští conquistadoři.

Tolik tedy moje odpověď na otázky kolem *Frailea colombiana* a *Wigginsia vorwerkiana* z Kolumbie.

Jaroslav Vích

Makču Pikču - tip na výlet

Tak se mi zdá, že nápis mi něco připomíná. Nemusíte však letět do Peru na Machu Picchu, stačí si zajet na výlet do Jeseníků. Asi 100 km od Ostravy, přibližně 25 kilometrů severně od Olomouce v podhůří nízkého Jeseníku, v obci Paseka se nachází Arboretum Makču Pikču. Máme tu jaro, a to je nejlepší čas na prohlídku

tohoto arboreta, nebo též malé botanické zahrady. Místo bylo vybráno ve starém lomu a osázeno různými rostlinami. Procházkou po upravených cestičkách můžeme vidět nádherné okrasné stromky, traviny, ale především skalničky, trvalky, nebo zimovzdorné kaktusy, prostě zajímavé rostliny do zahrady, které se zde dají zakoupit. Oblíbený turistický cíl se pravidelně otevírá návštěvníkům v dubnu a je přístupný do konce října.

vstupní stánky do areálu s prodejem rostlin, které nyní vyžadují opravu

Bohužel letos v únoru postihla arboretum nemilá událost. Krátce po čtvrté hodině ráno v pátek 10. 2. 2023 vyjízděly čtyři jednotky hasičů do aktuálně zazimovaného arboreta v Pasece. Plameny na ploše přes sedmdesát metrů čtverečních pohltily pokladnu s prodejnou, fotovoltaiku i další zázemí dendrologické zahrady. Pracovní prostor pro hrnkování zmizel i s posezením, zničené bylo zahradnické náčiní a drobné pomůcky. O všem informoval na sociálních sítích Ing. Radim Slabý, provozovatel arboreta.

Blíží se začátek sezóny, kdy je třeba všechno připravit na návštěvu prvních milovníků přírody. Chcete-li potěšit svou duši a srdíčko pohledem na nádherné rostlinky, udělejte si výlet do arboreta v Pasekách. Vstupným nebo nákupem rostlin, popřípadě i jinak, můžete pomoci k rychlé nápravě zničených věcí.

Výlet můžete spojit i s návštěvou Paseckého vodopádu, popřípadě hradu Sovinec, který se nachází jen 3 km od arboreta. Doporučil bych, podívat se na internet, kde jsou vybrány na sezónu doprovodné hradní akce jako: šermování, sokolnictví, stará řemesla apod. všechno spojit v jedno. Teď už nezbyvá nic jiného, než vyvést rodinu na krásný výlet po Jesenických kopcích.

Info: www.arboretumpaseka.cz

pár pohledů do arboreta (obrázky k článku Lumír Král)

zimovzdorné kaktusy na skalce, 3 km od arboreta Makču Pikču se nachází hrad Sovinec

Kaktusy bez topení

V době energetické krize, si získává mezi kaktusáři velké obliby pěstování mrazuvzdorných kaktusů, jako *Opuntia*, *Escobaria*, *Pediocactus*, *Echinocereus*, *Maihuenia*, *Maihueniopsis*, *Austrocactus*, *Pterocactus* a jiné. V minulosti jsme vydali v mimořádném čísle Ostníku (květen 1996) vše o chladnomilných kaktusech, ale i jiných sukulentech. V únoru bývá uspořádáno v Horních Počaplech setkání pěstitelů mrazuvzdorných kaktusů. Většina přednášek se točí především kolem rostlin z USA, které snesou až - 30 °C. Podívejme se na jeden rod, který mě okouzлил.

Rod *Pediocactus* neobsahuje mnoho druhů, záleží, jak který autor o rodu píše, většinou je to 6 - 9 druhů. Byly však doby do rodu *Pediocactus* byly zahrnuty např. rod *Echinomastus*, *Sclerocactus*, *Turbincarpus*, a další. V některých sbírkách se ještě překombinované druhy objevují, dnes už s neplatnými názvy. Většina pěstitelů se však dnes věnuje druhům, které bezpečně vydrží větší mrazy.

Pediocactus knowltonii SB 304

Během posledních asi dvaceti let, bylo uvedeno hned několik systematických rozdělení rodu *Pediocactus*, např. – Anderson/Eggli (2005), D. R. Hunt (2006), Hochstätter (2007). Všechny rozdělení jsou si až na malé výjimky podobná, Poslední systém uvedla Nadja Korotkova v roce 2021, kde se nachází devět druhů a dvě subspecie:

System - Nadja Korotkova (2021)

Pediocactus bradyi L.D. Benson

Pediocactus despainii S.L. Welsch & Goodrich

Pediocactus knowltonii L.D. Benson

Pediocactus nigrispinus (Hochstätter) Hochstätter

Pediocactus paradinei B.W. Benson

Pediocactus peeblesianus (Croizat) L.D. Benson

Pediocactus peeblesianus subsp. *fickeisenii* (Backbg. ex Hochstätter) Lüthy

Pediocactus peeblesianus subsp. *peeblesianus*

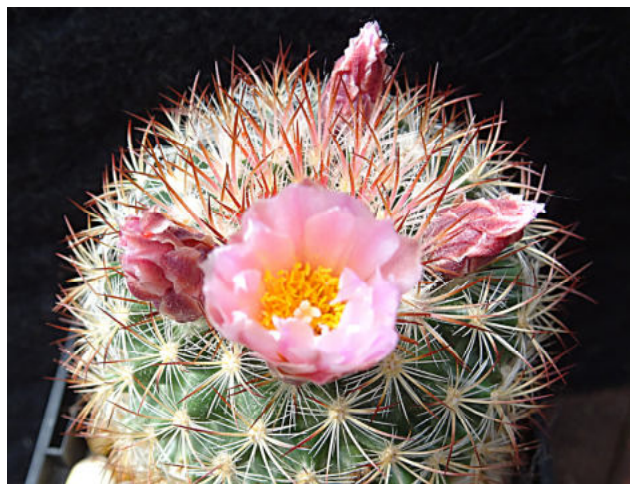
Pediocactus sileri (Engelm. ex J.M. Coult.) L.D. Benson

Pediocactus simpsonii (Engelm.) Britton & Rose

Pediocactus winkleri K.D. Heil

Pediocactus simpsonii var. *bensonii*, HK 1457

Pediocactus simpsonii a *Pediocactus (Navajoa) peeblesiana* var. *maia*, jižně od Cameron, Arizona

Pediocactus (Utahia) sileri

Pediocactus (Navajoa) fickesienii Redcock Canyon (všechny obrázky Lumír Král)

35. pražské sympozium 2023

Tradiční akce, kterou uspořádal pražský Spolek pěstitelů kaktusů a sukulentů se uskutečnila v sobotu, 25. března 2023. Tak jako v předchozích letech jsme se sešli ve velkém sále Obvodního úřadu Praha 8 Libeň v Zenklově ulici, nedaleko stanice Metra Palmovka.

Na úvod přivítal účastníky předseda pražského spolku Ing. Berka, který v krátké rekapitulaci řekl něco o historii tohoto sympozia. Konalo se již po pětatřicáté. Kdyby nebylo pandemie Covidu a spolčovacích omezení, mohla být historie bohatší o dva ročníky. Během těch pětatřiceti let se uskutečnilo 161 přednášek a vystřídalo se 93 přednášejících. Nejvíce - 79 přednášejících bylo z České republiky, 40 přednášejících bylo z Německa a 11 ze Slovenska, zbytek byli přednášející z různých jiných zemí.

První přednáška Hanse Fröhninga z Německa byla na téma - Kaktusy v ledu a sněhu - více než 35 let experimentů s kaktusy („Cacti in Ice and Snow - more than 35 years of experiments with cacti“). Ve své přednášce nás seznámil s vlastními více jak pětatřicetiletými zkušenostmi s pěstováním zimovzdorných a mrazuvzdorných kaktusů ve vlastní sbírce v Türkheimu v Německu (záp. od Mnichova v nadmořské výšce 600 m). Jeho sbírka je rozdělena do několika částí - s rostlinami, které je možné pěstovat celoročně venku, rostlinami, které je možné v zimě pěstovat s ochranou proti sněhu, rostlinami, které přezimují v nevytápěném skleníku, ale i rostlinami pěstovanými standardně ve sklenicích. Přednáška volně navazovala na publikaci *Kakteen in Eis und Schnee - Erfahrungen mit winter harten und kältefesten Kakteen* vydané DKG. Viděli jsme jeho skleníky i skalky, venku rostoucí rody *Dasylirion*, *Echinocereus*, *Escobaria*, *Mammillaria wrightii*, *Pterocactus*, *Sclerocactus*, *Maihuenia* aj.

Hans Fröhning

Andrea Cattabriga

Druhou přednášku měl Bob Potter (Velká Británie) na téma Sukulenty od Jemenu po Jižní Afriku („Habitats revisited” Highlights from Yemen, Socotra, Zimbabwe, Ethiopia, Tanzania, South Africa, Namibia and of course Madagascar). Bob Potter pěstuje sukulenty již od dětství a nemá nic společného s románovým hrdinou Harry Potterem. Specializuje se především na sukulentní rostliny z Jižní Afriky a Madagaskaru, a to včetně kaudexů. Jeho sbírka se nalézá v Surrey ve Velké Británii. V komunitě pěstitelů sukulentů je znám mimo jiné i z aktivit International Euphorbia Society. Přednáška Boba Pottera byla zaměřena na sukulenty zemí, jako je Jemen, Sokotra, Jižní Afrika, Madagaskar, Etiopie, Zimbabwe a Tanzanie. Byly zde ukázány různé oblasti a zajímavé druhy včetně jejich pěstování.

Po polední přestávce se ujal slova Martin Lowry z Velké Británie. Jeho přednáška byla na téma *Cleistocactus* a příbuzné rody („*Cleistocactus* and related genera”) Martin představil jednotlivé druhy rodu *Cleistocactus* a dalších příbuzných rodů vč. jejich přirozeného prostředí a zkušeností s pěstováním. Martin Lowry je bývalý akademický radiolog. Poprvé začal sbírat sukulentní rostliny v roce 1977 a následující rok se připojil k National Cactus and Succulent Society. Po několika letech udržování obecné sbírky se v roce 1985 stal členem „The Chileans“ a začal se specializovat na andské kaktusy z Jižní Ameriky, zejména *Echinopsis* a *Lobivia*. Několik let držel britskou národní sbírku těchto rodů. V roce 2001 se zúčastnil svého prvního setkání IOS a následně se stal hlavním členem International Cactaceae Systematics Group a přispěl k tvorbě The New Cactus Lexicon. Od roku 1996 hodně cestoval po Jižní Americe a uskutečnil tam dvacet cest, většinu z nich do Bolívie. Publikoval mnoho článků o kaktusech, ve dvou z nich byly popsány nové druhy. V současné době je pokladníkem Mezinárodní organizace pro studium sukulentních rostlin (IOS).

pohled do sálu, když měl přednášku Martin Lowry (obrázky ze symposia Jaroslav Vích)

Poslední přednášku programu měl Andrea Cattabriga z Itálie na téma Pěstování kaktusů k přírodnímu vzhledu - umění nebo technika? ("The natural cultivation of cacti: art or technique?"). Andrea prezentoval výsledky získané při pěstování některých mexických rostlin (*Ariocarpus*, *Strombocactus*, *Encephalocarpus* aj.), které se vyznačují velmi pomalým růstem pomocí minerálních médií skládajících se z materiálu geopedologického původu velmi podobného půdám z jejich přirozených stanovišť. Andrea používá přírodní materiál z okolí svého bydliště (Bologna), který nazývá „marlstone“. K překladu tohoto slova do češtiny zde byla krátká diskuse. Mělo by se jednat o sedimentární jílovito-hexagonální karbonátovou (uhlíčanovou) horninu podobnou zvětřalé břidlici. Přednáška také obsahovala *in-vivo* pozorování exemplářů kulturních rostlin různého stáří a pěstovaných v různých půdních substrátech. Závěrem se k obsahu přednášky rozvinula bohatá diskuse, kterou museli organizátoři z důvodu konce pronájmu sálu předčasně ukončit v 17:30 hodin

Sympozia se zúčastnilo 150 osob, a i když tentokrát nepřednášel nikdo z Česka, byl sál plný až do konce programu.

Jaroslav Vích

Informace

- schůzka v úterý 2. 5. 2023 – Miloš Krejzlík: Chile
- schůzka 5. 6. 2023 – Michal Rec: kaktusy na skalce

- 20 - 22. 4. 2023 – pořádá Adonis, klub pěstitelů skalniček, Ostrava z.s. jedinou výstavu ve Stanici přírodovědců, Čkalovova 10, Ostrava-Poruba
- 28. - 30. 4. 2023 – jarní setkání polských kaktusářů, Ustroň
- 12. - 14. 5. 2023 – Otevírání sezóny Dvůr Králové nad Labem
- 26. - 28. 5. 2023 – zájezd
- 31. 5. - 2. 6. 2023 – výstava kaktusů
- 23. - 25. 6. 2023 – setkání kaktusářů Pobeskydí 2023

- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17. hodin, ve **Stanici přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalovova ulice 1881/10, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.
- Informace týkající se činnosti Klubu kaktusářů v Ostravě i příspěvky do Ostníku zasílejte na adresu předsedy: lumir.kral@seznam.cz
- Aktualizované informace najdete na internetových stránkách Klubu: www.pavko.cz/kko
- Informace na naše www stránky zasílejte administrátorovi na e-mail: klouda@iol.cz
- Osobní stránky Lumíra Krále, kde najdete také aktualizované informace o činnosti našeho kaktusářského Klubu: www.lumirkral.webnode.cz

Opakování základů botaniky

Kaktusy patří do čeledi kaktusovitých (*Cactaceae*). V říši rostlin (*Plantae*) se řadí do podříše cevnatých rostlin (*Tracheobionta*), oddělení krytosemenných (*Magnoliophyta*), třídy vyšších dvouděložných (*Rosopsida*), řádu hvozdíkotvarých (*Caryophyllales*). Jsou to vytrvalé rostliny se sukulentními stonky specifické stavby. Většina druhů nemá zelené listy, ty se přeměnily v trny a areoly. Květy mají mnoho okvětních lístků i tyčinek. Plodem je bobule. Kaktusy zahrnují asi 1900 druhů ve 127 rodech, většina pochází výhradně z Ameriky, kde jsou rozšířeny od Kanady až po Patagonii.

Adresy autorů:

Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz

Ing. Vích Jaroslav, e-mail: jaroslav.vich@gmail.com

OBSAH – DUBEN 2023

Z naší činnosti	50	Makču Pikču - tip na výlet	54
Začíná kaktusářská sezóna	50	Kaktusy bez topení	58
Obrázky našich členů	50	35. pražské sympozium 2023	61
Otázky kolem některých kolumbijských kaktusů	51	Informace	63
		Opakování základů botaniky	63

OSTNÍK

zpravodaj pro potřeby členů Klubu

Tisk: Grafické a Tiskové studio L+L s.r.o., Ostrava

Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, z. s., IČ 024 17 235, 747 68 Kyjovice 170, duben 2023

Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava – Poruba, tel.: 605058070.

Objednávky, distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bajera 6038/5, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Echinocereus pectinatus var. *ctenoides* (foto František Frýdl)

Matucana polzii a *Sulcorebutia heliosoides*, Chucusaca, LH 1544 (foto František Frýdl)